

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžo/30/2014
Identifikačné číslo spisu:	3012200802
Dátum vydania rozhodnutia:	01.04.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:3012200802.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a sudcov JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Jozefa Milučkého v právnej veci žalobcu: FOBART s.r.o., so sídlom Prievidza, Necpalská 16, právne zastúpený: JUDr. Jaroslav Hujík, advokát, so sídlom Prievidza, Hviezdoslavova č. 3, proti žalovanému: Slovenská inšpekcia životného prostredia, ústredie - útvar inšpekcie ochrany vôd, so sídlom Bratislava, Karloveská 2, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo 13 940 01412/7973-26075/22/2012/Hyč zo dňa 19. septembra 2012 o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/151/2012-50 zo dňa 22.01.2014, jednomyselne

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/151/2012-50 zo dňa 22.01.2014 m e n í tak, že žalobu z a m i e t a.

Žalobcovi právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trenčíne podľa § 250j ods. 2 písm. c) O.s.p. z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu zrušil rozhodnutie žalovaného číslo 13 940 01412/7973-26075/22/2012/Hyč zo dňa 19. septembra 2012 a vec mu vracia na ďalšie konanie podľa § 250j ods. 2 písm. c) O.s.p. Súčasne uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania v sume 70 € a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 288,16 €, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Krajský súd zistil, že žalovaný napadnutým rozhodnutím zamietol odvolanie žalobcu a súčasne potvrdil rozhodnutie Slovenskej inšpekcie životného prostredia, Inšpektorátu životného prostredia Banská Bystrica, odboru inšpekcie ochrany vôd (ďalej len „správny orgán prvého stupňa“) číslo 1394302012/5819-20343/Riš zo dňa 19. júla 2012, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 1000 € podľa § 75 ods. 5 v spojení s § 74 ods. 1 písm. i/ zákona č. 364/2004 Z.z. o vodách a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v platnom znení (ďalej len „vodný zákon“) za porušenie povinností ustanovených v § 39 ods. 2 písm. b/, e/, f/ a § 39 ods. 4 písm. a/ vodného zákona pri zaobchádzaní so škodlivými látkami v spoločnosti FOBART, s.r.o.

Prievidza, EKOFARMA Veľká Čausa tím, že

- využívané panelové hnojisko nemá nepriepustnú a odolnú úpravu voči priesaku a pôsobeniu hnojovky a nemá vybudovaný účinný kontrolný systém na včasné zistenie úniku hnojovky do pôdy (porušenie § 39 ods. 2 písm. b) a e) vodného zákona)
- FOBART s.r.o. Prievidza nemá vypracovaný prevádzkový poriadok pre panelové hnojisko podľa § 3 Vyhlášky MŽP SR 100/2005 Z.z. (porušenie § 39 ods. 2 písm. f) vodného zákona)
- predložený „Plán preventívnych opatrení na zamedzenie vzniku neovládateľného úniku škodlivých látok do životného prostredia a na postup v prípade ich úniku“ vypracovaný pre EKOFARMU Veľká Čausa, nie je schválený orgánom štátnej vodnej správy (porušenie § 39 ods. 4 písm. a) vodného zákona).

Podľa názoru krajského súdu však záver správneho orgánu prvého stupňa o nedostatočnej izolácii hnojiska, s ktorým sa plne stotožnil žalovaný bez vykonaného ďalšieho zisťovania, nie je podložený dostatočne relevantnými dôkazmi. Z technickej správy k predmetnému hnojisku žalobcu označeného ako silážny žľab z mája r. 1983 vyplýva, že podlahová plocha žľabu sa skladá z 2x izolácie - lepenky, 3x náteru, štrkového a pieskového lôžka, betónovej mazaniny a cestných panelov. Žalovaný sa však žiadnym spôsobom nezaoberal posúdením, či uvedené zloženie podlahovej plochy hnojiska v zmysle technickej správy možno považovať za dostatočnú izolačnú vrstvu hnojiska, alebo nie. Žalovaný síce v napadnutom rozhodnutí na uvedenú technickú správu poukázal, keď konštatoval, že izolácia dna objektu tvorí 2x lepenka a 3x bližšie nešpecifikovaný náter, čo bližšie rozobral vo vyjadrení k podanej žalobe, avšak bez podrobnejšieho skúmania tejto izolácie uzavrel, že nejde o vhodné technické riešenie voči priesakom hnojovky do pôdy. V danom prípade bolo potrebné podľa názoru krajského súdu vysporiadať sa aj so skutočnosťou, že žalobca pôvodne silážny objekt (t.j. sklad tekutého hnoja) v súčasnej dobe využíva ako panelové hnojisko na uskladnenie tuhého hnoja, a teda, či ochranné vrstvy pôvodne silážneho objektu nepredstavujú dostatočnú izoláciu pre aktuálne využívané panelové hnojisko.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný včas odvolanie. Namietal, že sa dostatočným spôsobom vysporiadal s otázkou technického stavu sporného objektu. Pri zisťovaní a zabezpečovaní dôkazov, ktoré by mali vplyv na posúdenie stavby, žalobca nepredložil relevantné dokumenty, ktoré by zmenili stav zistený kontrolou. Žalobca pri kontrole a následne v správnom konaní predložil iba technickú správu k stavbe „Silážny žľab 700m³ hosp. Veľká Čausa“, v ktorej uvádza, že ide o objekt vybudovaný z cestných panelov a škáry sú zaliate asfaltovou zálievkou. Zloženie podlahovej plochy je vybudované zo štrkového lôžka, betónovej mazaniny, lepenka s náterom, pieskové lôžko a betónové panely. Takéto konštrukčné riešenie nevyhovuje súčasným zákonným požiadavkám uvedeným v § 39 ods. 2 písm. b), e), f) vodného zákona a ust. § 4 ods. 7 vyhlášky MŽP SR č. 100/2005 Z.z.

Žalovaný tiež poukazuje na to, že pôvodný objekt bol vybudovaný ako silážny žľab a činnosťou ho žalobca v roku 2005 zmenil na poľné hnojisko, t.j. na skladovanie maštalného hnoja. Žalobca pri kontrole nepredložil súhlas orgánu štátnej vodnej správy podľa § 27 ods. 1 písm. c) vodného zákona ani na silážny žľab a ani na poľné hnojisko. Poukazoval na to, že i podľa Kódexu správnej poľnohospodárskej praxe v SR bod 63 - ochrana pred znečistením dusičnanmi z poľnohospodárskych zdrojov je pre hnojiská okrem iného uvedené - konštrukcia hnojísk je oceľovo-betónová, monolitická. Žalovaný navrhoval, a aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobu zamietol.

Žalobca vo vyjadrení zo dňa 02.04.2014 k odvolaniu žalovaného navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. Zastáva názor, preukázanie nepriepustnosti hnojiska je možné v tomto konkrétnom prípade iba odborným posúdením stavebnotechnickej dokumentácie. Z dôvodu, že predmetná stavba bola povolená pred účinnosťou zákona č. 364/2004 Z.z. nebolo možné vybudovať ako jeden konštrukčný celok tak, ako je požadované týmto právnym predpisom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) a po tom, čo oznámenie o vyhlásení rozhodnutia bolo uverejnené na úradnej tabuli súdu a jeho internetovej stránke www.nsud.sk najmenej päť dní vopred, rozsudok verejne

vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.) a podľa § 250ja ods.3, druhá veta O.s.p. v spojení s § 220 O.s.p. napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu podľa § 250j ods.1 O.s.p. zamietol.

Preskúmaním veci najvyšší súd zistil, že podľa obsahu administratívneho spisu žalobca prevádzkuje panelové hnojisko v stavbe, ktorá bola silážnym žľabom. Už zo samotnej skutočnosti, že stavba nebola postavená za účelom využívania hnojiska ani pre tento účel skolaudovaná vyplýva, že nemôže spĺňať účel nepriepustného hnojiska. Dôkazný stav veci vyplývajúci z používania stavby na iný ako skolaudovaný stavebný účel nemožno považovať za nedostatočne zistený skutkový stav veci správnym orgánom. Záver, ktorý Slovenská inšpekcia životného prostredia vyvodila zo zistených skutkových okolností zodpovedná zásadám logického myslenia a správneho uváženia a je v súlade aj s hmotnoprávnymi ustanoveniami zákona č. 365/2004 Z.z. o vodách. Uloženie jednej pokuty za viaceré zistené skutky je v súlade s absorpčnou zásadou. V tejto časti senát porušenie princípov správneho trestania nezistil.

O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p., § 224 ods. 1, 2 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý nemal v konaní úspech, náhradu trov konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.